Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35409
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

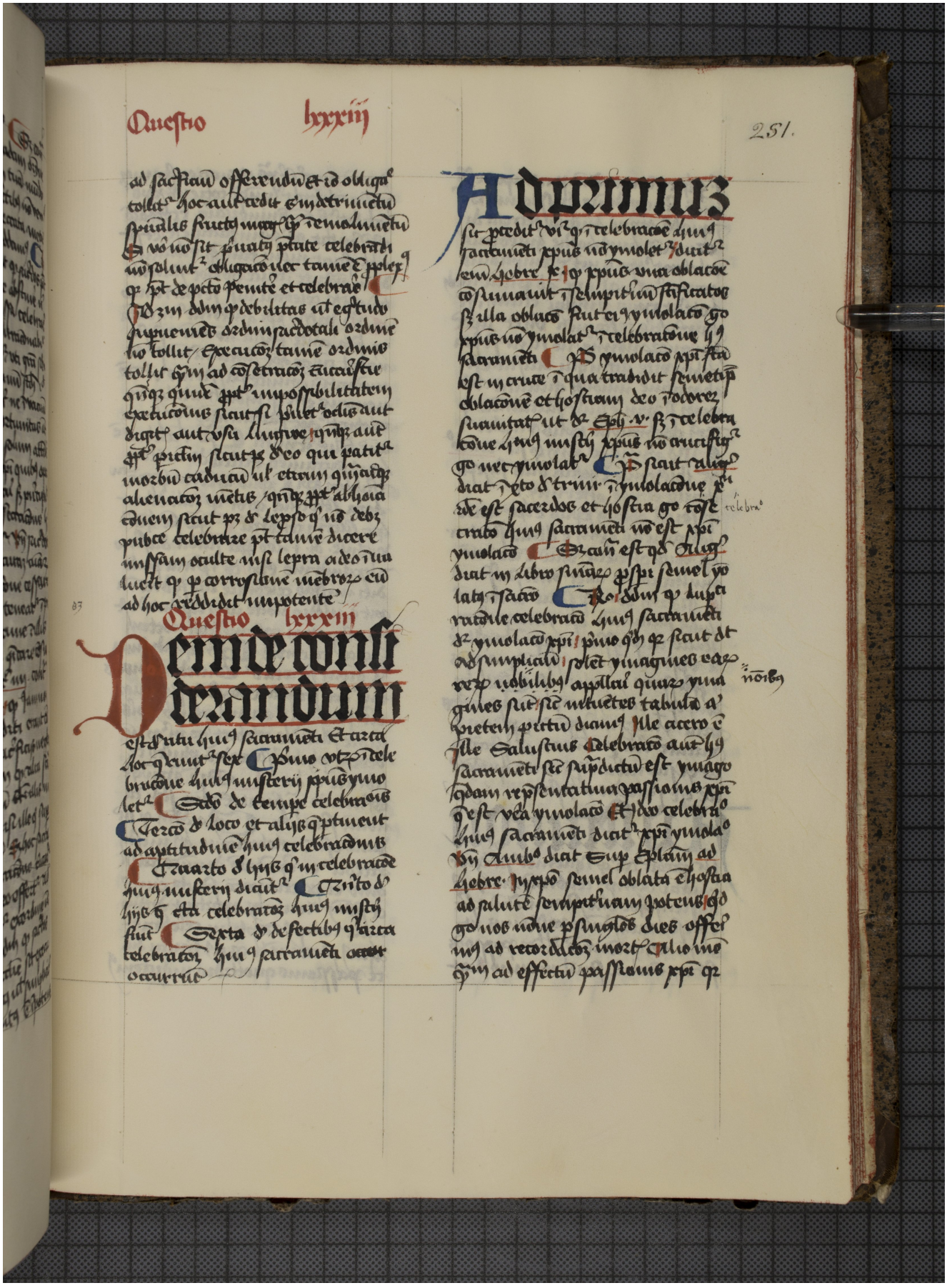

Questio lxxxiij

251.

ad sacrificium offerendum et id obligat tollat hoc autem dupliciter contingit uno modo per remotionem fructus ministerii sicut si sacerdos post celebrationem non potest consecrare quia obligatur ad sumendum sanguinem quem effudit. Alio modo per remotionem ipsius sacramenti sicut si sacerdos post consecrationem panis et antequam consecret vinum effundat sanguinem. Et tunc quidem propter impossibilitatem executionis sacramenti non licet offerre aut sumere sanguinem sed licet offerre aut sumere panem sicut patet de eo qui patitur morbum cadiacum ut etiam gustando alienatos vomitus quidem propter abhominationem sicut patet de leproso qui non debet publice celebrare potest tamen dicere missam occulte unde lepra adeo non tangit quod per contactum membrorum eius ad hoc reddatur impotentes.

Questio lxxxiij

Deinde considerandum

est de ritu huius sacramenti et circa hoc quaeruntur sex. Primo de tempore celebrationis huius sacramenti. Secundo de loco et aliis quae pertinent ad aptitudinem huius celebrationis. Tertio de his quae in celebratione huius ministerii dicuntur. Quarto de his quae in celebratione huius ministerii fiunt. Quinto de defectibus qui circa celebrationem huius sacramenti occurrunt.

Articulus primus

Ad primum sic proceditur. Videtur quod celebratio huius sacramenti Christus non immolaverit. Dicit enim Hebr. 7, quod Christus semel obtulit se hostiam deo. Sed quod semel fit non videtur iterari. Ergo videtur quod Christus non immolaverit.

Praeterea, sicut dicit Augustinus in libro de Trinitate, sacerdos est qui hostiam immolat. Sed Christus non est sacerdos secundum quod est homo, sed solum secundum quod est deus, ut dicitur Hebr. 7. Ergo videtur quod Christus non immolaverit.

Praeterea, hoc sacramentum non est nisi corpus Christi immolatum. Sed Christus non immolatus est corpus. Ergo hoc sacramentum non est corpus Christi immolatum.

Sed contra est quod dicit Augustinus in libro de Trinitate, quod Christus semetipsum immolavit. Sed hoc sacramentum est ipsum corpus Christi. Ergo videtur quod Christus immolaverit.

Respondeo dicendum quod Christus immolavit quidem semetipsum in sua passione, quia illa fuit realis immolatio. Sed in hoc sacramento immolatur Christus quia in hoc sacramento est memoria illius quod factum est in passione Christi. Et ideo dicit Augustinus in libro de Trinitate, quod Christus immolatus est in semetipso semel, quia semel se obtulit in cruce, quia tradidit semetipsum oblationem et hostiam deo in odorem suavitatis. Et tamen in hoc sacramento Christus non crucifigitur, quia non vere immolatur. Et ideo dicit Augustinus in libro de Trinitate, quod Christus immolatus est in sacramento et hostia quotidie populo, et non falsum respondetur qui hoc dicit, quia si sacramenta non essent similitudines quaedam rerum quarum sacramenta sunt, omnino sacramenta non essent. Ex hac autem similitudine plerumque ipsae res nomina sumunt. Unde sicut sacramentum corporis Christi quodammodo est corpus Christi, ita quodammodo sacramentum immolationis Christi est ipsa immolatio Christi. Et hoc est quod Augustinus dicit, quod sacrificium ecclesiae corpus est Christi. Et Gregorius Nazianzenus dicit, quod ille agnus Salustius celebrat aut ipse sacramentum est. Dicitur autem hoc sacramentum repraesentativum passionis Christi inquantum imitatur passionem Christi, prout scilicet per hoc sacramentum homines inducuntur ad imitandum Christum, tradendo scilicet semetipsos per charitatem deo, non autem per mortem corporalem, quia hoc non pertinet ad perfectionem vitae nisi propter Christum, secundum illud Matth. 16, qui perdiderit animam suam propter me, inveniet eam. Et ideo non licet homini seipsum occidere nec membrum abscindere nisi propter Christum, inquantum scilicet ordinatur ad effectum passionis Christi, qui